

For snart ti år siden valgte Pernille Kruse Madsen at skifte en advokatkarriere ud med noget helt andet og meget mere inspirerende. Hun er en ildsjæl – og hendes indsats har i dag gjort en kæmpeforskel for titusinder af fattige børn.

Nogle gange mangler der noget i ens arbejdsliv. Noget uudtalt og uhåndgribeligt. Noget grundlæggende, som kan give én mening på et dybere plan. Det har mange mennesker nok følt, og deriblandt finder vi Pernille Kruse Madsen. Hun er dog en helt unik person. For hun har om nogen handlet på sine impulser og kan i dag se tilbage på resultater, som på alle måder må betegnes som værende hjertevarmende.

For ni år siden tog hun et opgør med sit arbejdsliv og vendte ryggen til en karriere som advokat. For syv år siden etablerede hun den godgørende fond Human Practice Foundation, som er målrettet skolebyggeri og uddannelse i fattige lande.

I dag kan hun notere sig, at fonden i sin levetid har rejst 85 millioner kroner og sikret titusinder af børn skolegang. Den slags bedrifter vil nok imponere de fleste. Alligevel er Pernille Kruse Madsen selv afdæmpet, når man spørger hende, om hun er stolt af det, hun indtil videre har opnået.

»Jeg er selvfølgelig glad for alt, vi har opnået. Det er fantastisk. Men jeg vil egentlig ikke sige, at det har gjort mig stolt. Jeg vil nærmere sige, det har givet mig en følelse af ydmyghed. Den ydmyghed er forankret i, at det er en masse forskellige mennesker, der har gjort det her muligt,« siger hun.

Pernille Kruse Madsen understreger, at det er en bred palet af mennesker, som har sikret, at hendes velgørende drøm er blevet til virkelighed.

»Der er privatpersoner, fonde og virksomheder, som har doneret til det her. Der er en række privatpersoner og fondens Founding Partners, som betaler vores drift. Der er alle medarbejderne, som knokler for at få det her til at ske – og det er lokale myndigheder, som vi arbejder sammen med,« siger hun og tilføjer:

»Jeg er ydmyg, fordi jeg har set, at der er rigtig mange mennesker derude, som vil kæmpe for at hjælpe nogle af de børn, som har det allerhårdst.«

En mangel på dybde

Pernille Kruse Madsens vil ikke uddele de største skulderklap til sig selv. Andre vil nok se anderledes på den sag. Sagen er, at hun har været drivkraft i at få bygget og igangsat byggeriet af p.t. 77 skoler i Nepal og Kenya og samtidig er med til at sikre, at skolerne efterfølgende er veldrevne.

Hun er ophavskvinde til noget stort, der gør verden til et bedre sted – og samtidig et menneske, som har valgt at ændre sit arbejdsliv radikalt for netop at nå det mål.

Det hele udspringer af, at Pernille Kruse Madsen som 33-årig tog en beslutning. Hun havde gang i en lovende advokatkarriere og havde i sit arbejdsliv allerede været forbi virksomhedsnavne som Gorrisen Federspiel, Hor-

Pernille droppede advokatkarrieren for at hjælpe børn i fattige lande til nyt liv

Af Nikolai Steensgaard xnis@berlingske.dk

ten Advokatkontor og Maersk Drilling. Jobbene var interessante og udfordrende. Hun havde umiddelbart det hele. Men alligevel manglede der noget i hendes liv, fortæller hun.

»Jeg havde et spændende job, et godt hjem og gode venner herhjemme. Men der var noget, der føltes forkert for mig. Der manglede noget dybere. Derfor solgte jeg alt, hvad jeg ejede, og rejste ud i verden. Det førte mig til Nepal og Indien, hvor jeg mødte en masse inspirerende mennesker, men hvor jeg også mødte fattigdom,« siger hun.

Konsekvenserne blev altafgørende for hende.

»Det var hårdt, men set i bakspejlet var det også noget af det allerbedste, der nogensinde er sket for mig. Jeg så ting, der endte med at give mit eget liv en ny retning. Oplevelserne betød, at der skete noget dybt inde i mig.«

Den 16-årige pige gjorde udslaget

Pernille Kruse Madsen rejste rundt i mange måneder og så forskellige sider af vores verden. Hun fik mange input og mødte mange inspirerende personer. Men når man spørger

Pernille Kruses fond har været drivkraften bag byggeriet af 77 skoler i Nepal og Kenya. Hun arbejder målrettet på at gøre verden til et lidt bedre sted. Foto: Mathias Svold

FAKTA

Bestyrelsen Human Practice Foundation

En række kendte navne fra erhvervslivet sidder i dag i Human Practice Foundations bestyrelse:

Jeff Gravenhorst, (bestyrelsesformand)
Mads Ditlevsen.
Michael Bruun.
Christina Grumstrup.
Pernille Foss.
Martin Kring.
Pernille Kruse Madsen.

Kilde: Human Practice Foundation

»Det er en stor oplevelse at være med til at forandre noget, der er større end én selv.«

PERNILLE KRUSE, STIFTER AF HUMAN PRACTICE FOUNDATION

skolebygning - eller hvor børnene bliver undervist udendørs. Human Practice Foundation sørger for at bygge en moderne skole, hvor der typisk er plads til 400 børn, som har adgang til bibliotek, it og så videre.

Ofte vil de lokale myndigheder være lige så interesseret i projektet som alle andre. Derfor er de ofte villige til at betale op mod halvdelen af udgifterne til at bygge skolen: Et projekt, der typisk koster henved 700.000 kroner. Når skolen er færdigbygget, hjælper Human Practice Foundation med at holde undervisningsniveauet højt - men det er de lokale myndigheder, som betaler driften. Det sker for at holde momentum og for at holde de lokale myndigheder til ilden. Og det virker.

Derudover er fonden med til at starte projekter i lokalområder, der skal være med til at skabe indkomstgrundlag for fattige familier, som for eksempel er så udfordrede, at de har svært ved at undvære et barns arbejdskraft i hverdagen. Det har ført til både kaffe- og teproduktion, som Human Practice Foundation er med til at sælge i Europa.

Pernille Kruse Madsen og Human Practice Foundation har reelt været med til at gøre en forskel for mange børn. 30.000 børn har indtil videre gået på dets skoler. Skolerne har en forventet levetid på mindst 50 år. Den slags resultater imponerer også Pernille Kruse Madsen.

»Det er fantastisk at se udviklingen. Altså, at se en skole, der fungerer dårligt, og så komme ind og bygge en ny. Så kan man godt tænke »wow - vi kan faktisk flytte noget, hvis vi kæmper for det«. Det er en stor oplevelse at være med til at forandre noget, der er større end én selv,« siger hun.

hende direkte, peger hun på én skelsættende oplevelse, som blev altafgørende for hendes valg.

Det var en hjerteskræende oplevelse i et fatigt kvarter i indiske New Delhi.

»Her mødte jeg en pige på 16 år. Hun var blevet handlet og var endt på et bordel. Hendes verden og værdighed var taget fra hende. Det var hårdt nok at se i sig selv, men lige så trist var det, at hun ikke havde alternativer. Hun kunne principielt forlade stedet, men hun havde aldrig gået i skole. Hun kunne ikke læse eller skrive. Hun havde reelt ingen muligheder i sit liv,« siger Pernille Kruse Madsen og tilføjer:

»Realiteten var, at jeg ikke kunne redde den her pige. Det gjorde det klart for mig, hvor vigtig skolegang er på alle mulige niveauer. Vi tager ofte skolegang for givet - men det var det ikke for hende.«

Hvis der er ét starttidspunkt for Human Practice Foundation, er det i førnævnte øjeblik. Pernille Kruse Madsen besluttede sig for at vie sit liv til at få børn i fattige lande i skole. I løbet af en kort årrække havde hun fundet et setup, som kunne få det til at ske.

Hun fik en række privatpersoner, som blev såkaldte Founding Partners, med på ideen - herunder Lars Förberg, Ole Andersen, Jørgen Buhl Rasmussen, Jan Lehmann, Rasmus Nørgaard samt Foss- og Topsøe-familien.

Kernen i det hele er, at fondens Founding Partners betaler driften i organisationen, så alle donationer kan gå ubeskåret til det reelle arbejde med at etablere skoler, uddannelsesprogrammer og landbrugsprojekter. Derudover er lokale myndigheder i Nepal og Kenya, som er de to lande, Human Practice Foundation arbejder i, helt centrale.

Større end én selv

Sådan som Human Practice Foundation arbejder i dag, er partnerskaber med myndighederne et fundament. Skoler bliver bygget steder, som måske allerede har en faldefærdig

Farver på tilværelsen

For snart ti år siden tog Pernille Kruse Madsens arbejdsliv et stort sving. Det er hun i dag ekstremt taknemmelig for. Hun har fået en ny retning og drivkraft i det, hun arbejder med. Hun bruger en stor del af sin arbejdstid på kontoret i Brolæggerstæde i København, hvor hun er omgivet af syv kolleger samt frivillige, som blandt andet står for administrationen og er i løbende dialog med pro bono-partnere som Deloitte og Gorrissen Federspiel, samt bidragsydere og de aktører, som betaler driften.

Med jævne mellemrum sætter hun sig i flyet og tager til både Kenya og Nepal, hvor hun arbejder på nye skoleprojekter og besøger eksisterende. Her har Human Practice Foundation også ansatte. I Nepal omkring 40 styk.

Mange mennesker - og især nok den unge generation - søger dybde og mening i deres arbejdsliv. Det har Pernille Kruse Madsen selv søgt for at få. Human Practice Foundation har i dag filialer i både London, Stockholm og Schweiz. Målet med arbejdet er med hendes ord at blive »verdens bedste ngo - målt på impact og ikke bare tal«.

Hun mener, at det har en stor personlig værdi at kæmpe for at nå et mål, som gør verden et lidt bedre sted. Det kan hun kun anbefale andre at forfølge. På rejsen mod det mål kan man begynde at se verden i et nyt lys - og blive positivt overrasket.

»Det er et smukt møde mellem mennesker, når man fælles gør noget godt for andre. Det giver farver på tilværelsen. Man kan ikke se hele vejen, når man starter sin rejse - men den bliver tydelig undervejs,« siger hun og tilføjer:

»Jeg talte med en 16-årig pige på et bordel i Indien. Jeg gik forandret fra den oplevelse. Jeg startede med en ildkraft og er i dag del af en organisation, som skaber resultater og kan dokumentere dem. Det er en fantastisk oplevelse. Ofte kan man udrette mere, end man selv tror.«